

فروشگاه ، بزرگترین سایت تخصصی معماری

جهت مشاهده آموزش نرم افزارهای معماری از صفر تا ۱۰۰ با زبان فارسی و با

کمترین هزینه [اینجا](#) را کلیک کنید.

جهت مشاهده نقشه ها ، پایان نامه و طرح های نهایی آماده معماری جهت کانسپت

گرفتن و یا تحویل پروژه [اینجا](#) را کلیک کنید.

جهت مشاهده مقالات ، رسالات و مطالعات نهایی آماده معماری جهت تحویل

پروژه [اینجا](#) را کلیک کنید.

بزرگترین سایت تخصصی معماری WWW.CADYAR.COM

جهت عضویت در کانال ما در تلگرام کافیسیت روی عکس زیر کلیک کنید.

برای انجام پروژه های عمران و معماری با ما تماس بگیرید.

۰۹۹۰۷۵۳۰۹۲۰

آیدی تلگرام

<https://t.me/Cadyar60>

آیدی تلگرام

<https://t.me/Cadyarmemar>

ایمیل

Vrya.cadyar@gmail.com

جهت مشاهده مطالب زیر به صورت رایگان کافیسیت روی لینک روبرو عنوان موردنظر کلیک

کنید

دانلود رایگان کتب معماری

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=473](http://WWW.CADYAR.COM/?CAT=473)

آموزش رایگان پست پروداکشن در معماری

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=262](http://www.cadyar.com/?cat=262)

دانلود رایگان مقالات معماری

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=1377](http://www.cadyar.com/?cat=1377)

دانلود رایگان نقشه های معماری

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=206](http://www.cadyar.com/?cat=206)

دانلود رایگان رساله و مطالعات معماری

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=1300](http://www.cadyar.com/?cat=1300)

آموزش رایگان نرم افزار های معماری

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=283](http://www.cadyar.com/?cat=283)

جهت مشاهده مطالب کاربران مهمان که مطالب خود را به صورت رایگان و یا در قبال هزینه به اشتراک گذاشته اند در سایت کدیار [اینجا](#) کلیک کنید.

شما نیز میتوانید مطالب خود را در سایت کدیار به اشتراک بگذارید تا بدون هیچ هزینه ای صاحب شغل دوم شوید. جهت اشتراک گذاشتن مطالب خود [اینجا](#) را کلیک کنید.

جهت دریافت هرگونه رساله و مطالعات معماری با قیمت پایین با ما تماس بگیرید.

۰۹۹۰۷۵۳۰۹۲۰

قسمتی از رساله طراحی بیمارستان فوق تخصصی کلیه و مجاری ادراری در ۴۴۹ صفحه در قالب ورد:

مقدمه

در چند سال گذشته و در پی گذراندن دروس دانشگاهی و آشنایی با مقوله طراحی مراکز درمانی این موضوع که پزشکی نیز گام به گام همراه با معماری تخصصی تر شده ولی در این بین ارتباط آن ها که در نقطه مراکز درمانی تلاقی پیدا می کند در کشور ما کاملاً ضعیف می نماید و خصوصاً ناتوانی مراکز تخصصی در این زمینه کاملاً مشهود است.

از آن زمان این سوال کاملاً ذهن مرا به خود مشغول ساخت و هر چه می گذشت بر تشویش ذهن من در این زمینه افزوده می شد.

چگونه می توان شکل عمومی بیمارستان ها را از حالت فعلی خارج نمود و به بیمارستان به عنوان یک فضای کاملاً حرفه ای چه از لحاظ غالب معماری و چه از لحاظ تخصص پزشکی نگریست و صرفاً جنبه عملکردی این فضا مشهود و چشمگیر نباشد؟

آغاز راه دشوار و پایانش نامعلوم بود. در ابتدای امر متوجه موضوع مهمی شدم که دو طرف (معماری و پزشکی) به آن منتهی می شدند : انسان.

معماری : هنر و دانش طراحی ساختمان ها ست. تعریفی گسترده تر از معماری می تواند طراحی کلیه محیط ساخت و ساز، از سطح شهر سازی و محوطه سازی گرفته تا طراحی مبلمان و فرآورده ها را نیز در بر بگیرد. معماری تجسم عینی و کاربردی کردن هنر در زندگی روزمره است. محیط اطراف ما را طبیعت زنده و ساختمان که ساخته معماری است فرا گرفته است.

بنابراین پزشکی از پر مسئولیت ترین مشاغل در ارتباط با انسانیت است و کسانی که معلوماتی را برای خدمت به انسانیت و نجات آدمی فرا می گیرند به درستی داروی مضر و کشنده و بیهوده تجویز نکنند و موازین شرعی، حقوقی و پزشکی را در ارتباط با بیمار خویش کاملاً رعایت کنند و باز بر اساس همان سوگند نامه کهن، پزشک باید بیمار را مانند والدین

خود فرض کند و در صورتی که محتاج باشد درآمد خود را با وی تقسیم و احتیاجات بیمار را بر طرف کند.

پر واضح است که در امر پزشکی و درمان مسئولیتی بر عهده دارد و عهده دار خدمتی است، وظیفه او الهی و انسانی است و اگر در انجام این مسئولیت رضای خدا و مقام قرب الهی را هدف قرار دهد حرکات و سکنات او عبادت خواهد بود.

لذا مهمترین چیزی که در پزشکی کاربرد اساسی دارد و از تاثیر شگرف برخوردار است اخلاق پسندیده و خدمت خالصانه به انسان ها و به ویژه انسان های بیمار و محتاج است و همانطور که گفته شد، پزشک باید بیمار را یکی از بستگان نزدیک خویش فرض کند و با روی گشاده با او مواجه شود و جدای از تجویز دارو به بیمار توصیه های علمی و آموزشی کند.

چنین نظام ساختاری، می تواند الگوی مناسبی در زمینه معماری های بیمارستانی باشد. یقین دارم که به مرور با افزایش معماران و طراحان که از توانایی خود در ایجاد - نه چندان دشوار - ساختمان و تسهیلات قابل دسترسی آسان آگاه می شوند، موانع غیر ضروری که مدتهای زیادی نا آگاهانه سد راه بهبود بیماران بوده است، از پیش پا برداشته خواهد شد.

فصل اول

پیشینه مراکز درمانی

۱-۱ تاریخچه

بیمارستان نهادی است اجتماعی، که بر حسب ضرورت تداوم حیات و حفظ بقای انسان ها و بازگشت به تندرستی و معالجه امراض، به تدریج در تاریخ زندگی اجتماعی مردم، پدیدار گشته و همراه با تکامل و توسعه علوم و فنون مهارتها و شیوه زندگی، طی راهی طولانی در شکل امروزی خود، به عنوان یک نیاز، در جوامع بشری نمایان شده است بنابراین تاریخ بیمارستان با تاریخ پزشکی در هم آمیخته و در حقیقت رشد و پیشرفت بیمارستان، متاثر از پیشرفت و توسعه روزافزون دانش و تکنولوژی پزشکی (به ویژه در سده حاضر) است.

پزشکی از پر سابقه ترین نهادهای اجتماعی - فرهنگی است، که به علت پیوستگی و قرابت آن با حیات انسانی، از پدیده هایی است که انسان به طور مستقیم با آن در تماس میباشد و بدین لحاظ است که بررسی های تاریخی، ریشه های آن را در مذهب، اسطوره شناسی، سنتها و آداب و رسوم اجتماعات گوناگون نشان می دهد، بنابراین پزشکی به صورت بخشی از نیاز انسان و تمایل او به بقا، سابقه ای بس طولانی دارد.

مدارک تاریخی نشان می دهد، که تحولات مربوط به امر پزشکی در بابل، ۶۰۰۰ سال قبل، یعنی ۴۰۰۰ سال پیش از یونان آغاز گشته است. تاریخ پزشکی مصر نشان می دهد که این کشور وارث یکی از کهن ترین سنت های پزشکی بوده است. در ۳۵۰۰ سال پیش از میلاد، طبیب مشهوری به نام (ایمهوتپ) در مصر زندگی می کرد، که به مقام الوهیت رسیده بود.

در شرق آسیا و در تمدن چین باستان (۳۲۱۶ سال پیش از میلاد)، طب، رونقی به سزا داشت. چینی‌ها (۲۶۳۷ سال پیش از میلاد)، کتابی به نام (نئی چینگ) یا قانون پزشکی، تالیف نمودند. قوانینی که از این دوران پدید آمده پیرامون پنج هزار سال، بی‌تغییر، به اخلاف آن رسیده است.

در منطقه دیگر آسیا، در سرزمین هندوستان، تاریخ طب، از قدمت بسیار برخوردار است. می‌توان گفت که هندوان از نخستین ملتهایی بوده‌اند، که به ساختن بیمارستان مبادرت ورزیده‌اند. نزدیک به پانصد سال پیش از میلاد در دوران بودا، بیمارستان‌های زیادی در هند ساخته شدند.

آریایی‌های قدیم، بهداشت و پیشگیری از بیماری‌ها را به وسیله روش‌های خاص خود، در صدر وظایف خویش می‌شناختند و می‌کوشیدند که با آیین ویژه کفن و دفن مردگان خود، از گسترش بیماری‌های که به وسیله اجساد انسان‌ها و جانوران، به موجودات زنده دیگر انتقال می‌یابد و تندرستی آنان را در معرض خطر قرار می‌دهد، جلوگیری کنند.

در کتیبه‌های مصری، داریوش را به سبب ایجاد بیمارستان‌ها، آموزشگاه، امور آبیاری، تسهیل حمل و نقل و تکمیل نخستین ترعه میان دریای سرخ و مدیترانه که همه از اقدامات ایرانیان بود، (نیکوکاران بزرگ)، لقب داده‌اند.

در زمان ساسانیان دانشگاه جندی شاپور پایه‌گذاری گردید و در بیمارستان مشهور جندی شاپور، پزشکان با روش‌های پزشکی، به مداوای بیماران و تدریس طب و تحقیق می‌پرداختند. پزشکی یونانی-طب یونانی از بعضی از جهات در دوره یونان باستان به پزشکی جدید شباهت داشت.

پزشکی یونان، در عین حال وابسته به فلسفه و اعتقادات آن عصر بود (نظریه خون یا مزاج در نزد بقراط)، و نسخه‌های جادویی و مذهبی، در قرن پنجم و چهارم قبل از میلاد رواج داشت، اما حالت منطقی داشت و بررسی و مشاهده کامل بیمار مورد توجه بود. در این دوره بیماری‌های وجهه‌ای ((انسانی)) پیدا می‌کند و از میزان بیگانگی آن با انسان کاسته می‌شود. به طور خلاصه، در پزشکی یونان

، عقاید سنتی، درباره بیماری، تا حدودی طرد می شود و علت بیماری در اختلال میان نیرو های طبیعی، جستجو می شود. در همین عصر مراکز دانشگاهی و درمانی در شهرهای مهم آن سرزمین و اسکندریه وجود داشتند.

پس از ظهور اسلام، با رشد علوم و فنون و اهمیتی که این دین، برای بهداشت قائل است و دستورات اکیدی که در باب نظافت و پاکیزگی، خوردن و آشامیدن، لباس پوشیدن، خواب و و استراحت و... دارد، مردم شهر های اسلامی نیز در دوران شکوفایی خود، از پاکیزگی و بهداشت چشمگیری برخوردار شدند.

در عهد عضالدوله دیلمی، به تدریج خدمات بیمارستانی متداول تر شد. بیمارستان عضدی، در بغداد به سال ۳۷۲ هجری افتتاح شد و به امر وی عده ای طبیب، مدیر و خادم به خدمت آن گماشته شدند. بیمارستان عضدی، تا مدت های یکی از مراکز بزرگ درمان بیماراران و تدریس علم طب بود و لذا بیماراران و طلاب زیادی را از اطراف و اکناف می پذیرفت. در بیمارستان عضدی، اغلب شعب مربوط به درمان های طبی، جراحی، تبها (حمیات)، چشم پزشکی (کحالی) شکسته بندی (ردادی)، و امثال آن وجود داشت.

این بیمارستان تا سال ۶۳۰ بر پا و دایر بوده است. در وقع محاصره بغداد، به سال ۶۵۶، خود عمارت بیمارستان، گویا بر پا بود، ولی ظاهرا دیگر مریضخانه نبوده است. امروزه، دیگر اثری از بیمارستان عضدی باقی نیست.

بیمارستان نیشابور، که به فرمان خواجه نظام الملک، در نیشابور ساخته شد و به دست مغول ویران گشت بیمارستان اصفهان، که احتمالا در عهد آل بویه ساخته شده بود، در بیمارستان موصل که در شهر موصل و در قرن ششم وجود داشت. بیمارستان نصیین (در آسیای صغیر) بیمارستان انطاکیه و بیمارستان صغیر و بیمارستان کبیر در دمشق و سایر بیمارستان ها.

بر اثر کنفرانس صلح بین المللی که به سال ۱۲۷۹ هجری شمسی برابر سال ۱۹۰۰ میلادی، در پاریس منعقد شد و نماینده ایران نیز، قطعنامه آن را امضاء کرد، اولین مجلس حفظ الصحه دولتی، در سال ۱۲۸۴ (۱۹۰۴ م) در تهران تشکیل گردید و نظامنامه ای برای مجلس مزبور نوشته شد.

این مجلس تا اواخر سال ۱۲۹۹ برقرار بود، تا اینکه در سال ۱۳۰۰ شمسی وزارت صحت و امور خیریه تاسیس شد و چند ماهی بدین نام بود و سپس به نام (اداره کل صحت مملکتی) نامیده شد و آن، ضمن تشکیلات وزارت کشور، اداره می شد.

در اواخر سال ۱۲۹۹ و اوایل سال ۱۳۰۰ شمسی، بنگاه پاستور ایران در تهران، تاسیس شد.

در سال ۱۳۰۰ مدرسه دارو سازی، وابسته به مدرسه طب دارالفنون شروع به کار کرد.

در سال ۱۳۱۰، موسسه رادیولوژی تهران، تکمیل شد و در سال ۱۳۱۳، بیمارستان فیروز آبادی، در تهران، و جذامخانه مشهد، بنیاد نهاده شدند و در سال ۱۳۲۰، اداره کل صحت مملکتی، به وزارت بهداشتی تبدیل شد.

در اروپا، در دوره قرون وسطی، دانش پزشکی نیز، تحت تسلط کلیسا در آمد، و به هر ترتیب بیمارستان، از دوره قرون وسطی تا کنون، (به ویژه در اروپا) تحولاتی را پشت سر گذارد، که می توان آن را به سه دوره متمایز، تقسیم نمود :

نظام سنتی

دوره کمک به در ماندگان توسط مراکز نیکوکاری این دوره، تقریباً از قرون وسطی تا سال ۱۸۷۰، یعنی تا آستانه انقلاب کبیر فرانسه، ادامه می یابد. در این دوره نقش اساسی در مورد اداره امور مراکز بیمارستانی، با گروه های مرکزی بوده است.

در سال ۱۳۴۸ میلادی، نخستین کمیسیون بهداشتی و قرنطینه، در ونیز تاسیس شد.

در سال ۱۳۸۸ میلادی نخستین قانون بهداشتی، در زمان ریچارد دوم، در انگلستان تدوین گردید.

در قرن پانزدهم میلادی، در دوران رنسانس، در همه رشته های علوم و از جمله پزشکی، تغییرات بنیادی پدیدار گشت. پیشرفت های پزشکی در دوران رنسانس مرهون پیشرفت آناتومی و تشریح اجساد مردگان بود، کاری که به علت نفوذ و تسلط کلیسا ممنوع شده بود.

در سال ۱۵۲۴، نخستین بیمارستان دنیای جدید، در شهر مکزیکوسیتی بنیاد یافت. در سال ۱۵۴۳ نخستین کمیسیون بهداشت شهری به وسیله آندراداندلو در ونیز ایتالیا تاسیس شد. در حدود قرن هیجدهم، کشتارهای بیماری‌های همه‌گیر وحشتزا بود. در اروپا بیش از شصت میلیون نفر از آبله تلف شدند، از بهداشت، عملاً خبری نبود.

۱-۱-۲ نظام نوین

یکی از آثار مهم انقلاب کبیر فرانسه (۱۷۸۹)، که با پیدایش و ترویج افکار اصلاح طلبانه اقتصادی و اجتماعی همراه بود جایگزین شدن موسسات نیکوکاری (دارالایتام‌ها و دارالشفاهای وابسته به موسسات مذهبی)، به وسیله موسسات تامین رفاه اجتماعی بود. از آن پس بیمارستان‌ها می‌بایست، به صورت موسسات عمومی دولتی درآیند. با این وصف وضع مقررات خاص در این زمینه، حتی در خود فرانسه که انقلاب در آن روی داده بود، مدت زیادی به طول انجامید.

در سال ۱۸۶۲ فلورانس نایتینگل، اولین مدرسه پرستاری را، در بیمارستان توماس لندن بنیاد گذارد و بدین ترتیب پرستاری نوین شکل گرفت. از سوی دیگر محافل سیاسی و اجتماعی جهان با ترتیب کنفرانس‌ها در ایجاد تدابیری، جهت تامین سلامت مردم گام‌های اولیه را برمی‌داشتند.

۱-۱-۳ تحول مراکز درمانی :

دگرگونی در ارائه خدمات بهداشتی درمانی، و اداره سازمان‌های ذیربط، به سال‌های پس از جنگ دوم جهانی مربوط می‌شود. از جنگ جهانی دوم به بعد، بسیاری از کشورها، در مسیر تحول، در شیوه سازماندهی و ارائه خدمات بهداشتی درمانی و به ویژه خدمات بیمارستانی قرار گرفتند و از طرفی، تحولات اجتماعی و علمی و روش‌های زندگی مردم، رشد و توسعه اقدامات بهداشتی را، در سطح بین‌المللی، ایجاب می‌نمود.

در حقیقت با پیدایش این جنگ و خاطرات تلخی، که از اپیدمی‌های بعد از جنگ اول به یاد مانده بود، ایالات

متحده به منظور پیشگیری از مسائل گوناگون بهداشتی، در سال ۱۹۶۳، ایجاد سازمان رفاه بین المللی را پیشنهاد نمود، که با عضویت ۴۴ کشور تشکیل گردید و مقدمات تشکیل سازمان بهداشت جهانی^۱ را فراهم آورد.

از سوی دیگر، پیچیدگی امر تشخیص و درمان، موجب تاسیس مراکز مجهز شده و مراکز عام المنفعه مذهبی، به علت پیدایش تخصص ها، از دخالت مستقیم در امور درمانی، کنار رفتند و با کاهش منابع مالی حاصله از کمک های مردم، که به عنوان اعانه برای اداره امور مراکز نیکوکاری پرداخت می گردید، دولت بیش از پیش در تامین هزینه های واحد های درمانی، موظف گردید. بنابراین هزینه های درمانی به تدریج در بودجه دولت ها منظور گردید.

به همین ترتیب، بیمارستان ها، که در واقع، ستون فقرات مراقبت های بهداشتی درمانی جوامع را تشکیل می دهند، از جنبه های فرهنگی، اخلاقی، علمی و تکنولوژیکی، متحول شده اند و در حقیقت، بیمارستان های صورت نوعی موسسه صنعتی و بازرگانی را نموده اند، بدین ترتیب که، بخش های پزشکی، تخصصی تر و فرعی تر شده و مهارت حرفه ای کارکنان آن بیشتر گردیده است. در کنار بخش های عمومی و بزرگ، شبکه ای، شامل خدمات مختلف تخصصی، توسعه می یابد. به تدریج، بیمارستان، سعی می کند که به درمان پیچیده تری پردازد و از دستگاه های کاملتر و تکنولوژی پیشرفته تری، در تشخیص و درمان بهره گرفته و از دستگاه های الکترونیکی و کامپیوتر، برای اداره بیمارستان، کنترل مراقبت ها، حفظ و بایگانی مدارک پزشکی و تجزیه و تحلیل اطلاعات بیمارستانی، استفاده می شود.

۱-۲ تقسیم بندی بر حسب وظیفه در بیمارستان ها

بیمارستان ها بنابر ضرورت و نیاز های اجتماعی، بنیاد نهاده شده و به نسبت تغییرات نیازهای پزشکی مردم هر منطقه رشد گسترش و یا تغییر می یابند. بنابراین بیمارستان ها، بر حسب وظیفه خود، در درمان بیماری ها با یکدیگر تفاوت دارند.

۱. سازمان بهداشت جهانی (w, h, o)، در هفتم آوریل ۱۹۴۸، تاسیس یافت

به طور کلی، برحسب وظیفه بیمارستان، چهار نوع بیمارستان را، می توان از هم تمیز داد :

۱- بیمارستان عمومی

۲- بیمارستان تخصصی

۳- بیمارستان آموزشی

۴- بیمارستان صحرای

این قبیل بیمارستان ها، چنان که از نامشان پیداست، با اکثر بیماری ها و انواع مختلف امراض، سر و کار دارند و برای مقابله با امراض مختلف، دارای وسایل و بخش های تخصصی گوناگون می باشند. این بیمارستان ها، عمدتاً دارای چهار بخش هستند و در پاره ای موارد ممکن است بخش های دیگر را نیز دارا باشند.

چهار بخش اصلی عبارتند از :

۱- پزشکی عمومی (داخلی)، این بخش، شامل بیماری های قلبی، اختلالات دستگاه های گوارش و تنفس، بیماری های خونی و به طور کلی اختلالاتی که در متابولیسم بدن به وجود می آید می گردد.

۲- جراحی عمومی، این بخش شامل کلیه کارهایی است که به منظور درمان بیماری ها به کمک جراحی های مختلف اجزای بدن، انجام می گیرند. در بخش جراحی بیمارستان های عمومی ممکن است بخش جراحی استخوان و شکسته بندی و نیز برخی از جراحی های تخصصی تر، نظیر جراحی مغز و اعصاب و پیوند اعضا وجود داشته باشد.

۳- بخش زنان و زایمان، این بخش، مربوط به درمان اختلالاتی است که در دستگاه تناسلی بانوان پدید می آید و نیز مسایل زایمان و تولد نوزادان را در بر می گیرد.

۴- بخش کودکان، این بخش، مربوط به امراض کودکان می گردد. همچنین، در بیمارستان های عمومی، برخی از تخصص ها، نظیر: پوست شناسی، جراحی گوش و حلق و

بینی، جراحی چشم و نیز روانپزشکی، ممکن است وجود داشته باشد. در بیمارستان، از تخصصهایی نظیر بافت شناسی، رادیولوژی، رادیوتراپی و... برای تشخیص و درمان بیماری ها استفاده می شود.

این بیمارستان ها با نوع خاصی از بیمار و امراض، سر و کار دارند و نوع تخصص آن ها، بستگی به بیماری های خاصی دارد، که در یک دوره زمانی معین، در یک کشور، وجود دارند. انواع مختلف بیمارستان های تخصصی، به شرح زیر است :

- بیمارستان های امراض عفونی : این بیمارستان ها، همان طوری که از نامشان پیداست، با بیماری های عفونی، نظیر سل، هپاتیت عفونی، دیفتری، بروسلوز، کزاز، تیفوئید و غیره سر و کار دارند. در کشورهای کم رشد و در حال توسعه جهان، که بیماری های عفونی، در آن ها رایج است، بهتر است که، با ایجاد چنین بیمارستان های تخصصی، این قبیل بیماران را از سایرین جدا نمود.

بیمارستان های کودکان، این بیمارستان ها، برای مقابله با بیماری های خاص کودک، ایجاد می گردد و درمان های تخصصی اطفال، در این بیمارستان ها انجام می شود. عملاً این بیمارستان ها علاوه بر بیماری های کودکان، با اغلب امراضی که در بیمارستان های عمومی متداول است، سر و کار دارند.

بیمارستان های زنان : این بیمارستان ها، به منظور کارهایی نظیر زایمان، سقط جنین، بیرون آوردن رحم و انواع درمان ها و اعمال جراحی ویژه دستگاه تناسلی بانوان، می باشند.

بیمارستان های مخصوص سالمندان : بیمارستان سالمندان در اغلب موارد، برای دو منظور، به وجود می آید : در وهله نخست، این بیمارستان ها، برای درمان بیماری های مخصوص افراد پیر است و در وهله دوم، به عنوان خانه سالمندان، بکار می رود. علت این امر، آن است که در اغلب موارد، بیمار سالمند، آنقدر ضعیف و نحیف است، که حتی، پس از

بهبودی از بیمار باشند، انجام این امر در خانه، به آسانی، میسر نیست و باعث بروز مشکلات می گردد.

بیمارستان های روانی : این بیمارستان ها، برای درمان امراض روانی، به خصوص بیماریهایی که به تشخیص پزشکان، زندگی آنان، در خارج از آسایشگاههای روانی، به آسانی میسر نیست، به وجود آمده اند. با این وجود، روند کنونی در انگلستان و سایر کشورها، این است که، از ایجاد این قبیل بیمارستان ها، دوری جویند، زیرا، تشخیص داده شده است که، تمرکز فعالیت ها، برای درمان ناهنجاری افراد، در یک مکان خاص، احتمالاً بهترین طریق معالجه نیست و حتی ممکن است، ناراحتی های روانی را، تشدید کند.

ایجاد بیمارستان های تخصصی، در هر کشور، تابع عوامل و شرایط متعددی، از جمله، بیماری های شایع، رشد دانش و تکنولوژی پزشکی، تعداد و نحوه فعالیت بیمارستان های عمومی، امکان توسعه بیمارستان ها و بالاخره ضرورت تاسیس آن هاستو ممکن است، بنابر وضعیت هر منطقه، بیمارستان های تخصصی دیگری، علاوه بر آنچه که نوشته شد، مانند بیمارستان های تخصصی قلب، سوانح و سوختگی، ارتوپدی، توانبخشی، چشم پزشکی، کودکان، سرطان، و... تاسیس گردند. ذکر این نکته لازم است که حتی در کلیه بیمارستان های تخصصی نیز، بخشهای تخصصی، برای درمان بیماری های خاص، وجود دارد. به عنوان مثال، در بیمارستان های مخصوص امراض عفونی، بخشهای مختلف، برای درمان بیماری های گوناگون عفونی وجود دارد و یا در بیمارستان های روانی، بیماران روانی، از نظر مدت و شدت بیماری در بخش های مخصوص، مراقبت و درمان می شوند.

بیمارستان های آموزشی شامل بیمارستان های عمومی و تخصصی شده و به تربیت پزشک، پرستار و... می پردازند.

بسیاری از مواد آموزشی در بیمارستان های عمومی تدریس و آموخته می شوند و بیمارستان های تخصصی

برای آموزش سطوح بالاتر و تربیت متخصص مفیدتر و موثرترند.

بیمارستان صحرائی، بنابر ضرورت، و در مواقع بروز حوادثی چون جنگ، زلزله، سیل و ... به منظور درمان سریع مصدومین و مجروحین در مناطق حادثه دیده، به فوریست، ایجاد می گردد. بیمارستان های صحرائی، مجهز به اتاق عمل، سایر تجهیزات، وسایل جراحی، بیهوشی و رادیولوژی می باشند. ظرفیت این بیمارستان ها تا حدود یک صد تختخواب را، شامل می شود. نقش این گونه بیمارستان ها، در نجات جان انسان های حادثه دیده در موقع بروز حوادث وسیع، پر اهمیت بوده و امکان درمان هر چه سریع تر بیماران را (به خصوص در مواقعی که بیمارستان های ثابت ویران شده و یا از منطقه بسیار دور هستند)، فراهم می آورند.^۲

بیمارستان، به مانند هر نهاد دیگری، در چند دهه اخیر، دستخوش تحولات بنیادین گشته، و همراه با پیشرفت های شگرف عملی و توسعه و رواج طب پیشگیری، نقش مهمی (به عنوان یک ضرورت اجتماعی)، در زندگی مردم، ایفا می نماید و امروزه، خدمات بیمارستانی، پس از خدمات بهداشتی، در سیستم مراقبت های بهداشتی درمانی کشور، ارزش و اهمیت واقعی را به دست آورده است.

۳-۱ بیمارستان های اولیه

۱-۳-۱ بیمارستان سنت کراس در وینچستر

این بیمارستان، که از قدیمی ترین نوانخانه های انگلیس است، توسط اسقف هنری، از بلویس. در سال ۱۳۱۶، برای ۱۳ نفر (عمدتا مساکین و افراد پیر) پایه ریزی شد.

بنای دیگری در سال ۱۴۴۵، توسط کاردینال با فورت، به آن الحاق شد. این بنا، شامل ساختمان ورودی کلیسای صلیبی شکل دوران اواخر نورمن و خانه مسول، سالن غذاخوری و

۲. مطالب فوق چکیده ای از کتاب: سعید آصف زاده، شناخت بیمارستان، انتشارات دانشگاه تهران، فصل دوم، اسفند ماه ۱۳۶۹

مسکونی که به شکل مستطیل در کنار یکدیگر قرار گرفته اند، می شود.

۱-۳-۲ بیمارستان سنت مری در چیچستر

بیمارستان سنت مری، در ابتدا به عنوان صومعه ساخته شد و در سال ۱۵۶۲ برای استفاده ۸ فرد فقیر مورد استفاده قرار گرفت. درب ورودی، به حال مرتبط شده و اتاق های محل سکونت، که به وسیله سقف بزرگ چوبی پوشیده شده، در اطراف ها واقع شده اند. در انتهای ها یک عبادتگاه قدیمی وجود دارد.

۱-۳-۳ بیمارستان فورد در کاونتری

این بیمارستان، که در سال ۱۹۴۱، صدمه دید، پناهگاه قدیمی جالبی است، که برای ۵ مرد و ۱ زن فقیر ساخته بوده، و اتاق های نشیمن آن در اطراف حیاط داخلی شکل گرفته و خارج بنا، با تخته های سه گوش که در سقف ساختمان قرار دارد و روی آن منبت کاری شده پوشیده شده است.

۱-۳-۴ بیمارستان جرج هریت در ادینبورگ

جهت دریافت هرگونه رساله و مطالعات معماری با قیمت پایین با ما تماس بگیرید.

۰۹۹۰۷۵۳۰۹۲۰